

NIEUWSBRIEF VANUIT TANZANIA
(18-03-2019)

Aan al onze trouwe volgers al meer dan 15 jaar!

Hier zijn we weer met een nieuwsbrief en dit keer nog vanuit het CNCC te Leto, waar we onze laatste paar dagen ingaan. De vorige nieuwsbrief schreven we in september vanuit Driewegen.

Dit jaar vertrokken we op 17 januari om voor het 15^e jaar een periode te gaan verblijven in Tanzania en dan vooral in het Cornel Ngaleku Children Centre te Leto, aan de voet van de Kilimanjaro in het Rombo gebied.

Zoals gebruikelijk logeren we eerst een paar dagen in Arusha bij Michael Shirima die het de laatste paar jaar hard nodig heeft om wat gezelschap thuis te hebben, aangezien zijn vrouw ruim twee jaar geleden is overleden. Hij is nog flink aan het werk, vooral met zijn vliegmaatschappij Precision Air en ook als voorzitter van allerlei besturen en bedrijven. Hij reist veel op en neer naar Dar es Salaam en daarnaast ook geregeld naar het CNCC. Aangezien hij, net als wij, ook de 70 is gepasseerd, kost met name het reizen hem wat meer moeite. Dat geldt ook voor ons, we hebben iets meer tijd nodig om weer om te schakelen naar deze totaal andere wereld. Dit jaar was het uitzonderlijk warm, veel warmer dan andere jaren. Natuurlijk ook wel weer genoten van het zonnetje en van het gemak van het altijd kunnen rekenen op mooi weer.

Eind van de middag 23 januari komen we aan in Leto, waar de meeste werkers ons bekend zijn en er weer veel nieuwe zusters zijn. Veel kleine kindertjes die we niet kennen of herkennen. Een viertal wat grotere kinderen, die wij kennen en die ons ook herkennen.

Het belangrijkste doel van ons verblijf is het bezoeken van de scholen van "onze" schoolkinderen, die allemaal op private boarding schools zitten, English Medium en die al zo lang gesponsord worden door jullie allemaal. Waarom gaan de meeste CNCC kinderen als ze zes jaar worden naar boarding schools? Dat is omdat het lokale onderwijs nog steeds bedroevend slecht is met weinig tot geen materiaal en vaak meer dan 100 kinderen in een klas met ongemotiveerde leerkrachten. Wij hebben, toen de eerste kinderen aan een basisschool toe waren, besloten dat wij met onze stichting, de Dutch Foundation (DF), aan zoveel mogelijk kinderen zo goed mogelijk onderwijs willen aanbieden. Er wordt een afweging gemaakt voor elk kind en afhankelijk van hun aanleg, maar ook van hun familieomstandigheden, wordt er een beslissing genomen.

Het doel van het CNCC en van Michael Shirima is om weeskinderen en kwetsbare jonge kinderen tot zes jaar op te vangen om hen de eerste moeilijke jaren, waarin familie vaak niet voor hen kan zorgen, door te laten komen.

Eén van de meest voorkomende oorzaken voor opvang in CNCC is dat de moeder is overleden of geestelijk gehandicapt is of dat beide ouders zijn overleden. De grote armoede bij veel gezinnen maakt dat familieleden niet nog een klein kind kunnen opnemen.

Er is wel een lichte daling in het aantal op te nemen kinderen te zien, mede doordat de HIV problematiek meer onder controle is.

Op dit moment zijn er 22 kinderen in het centrum. Tien van hen gaan 's ochtends van 8 tot 12 uur naar het CNCC kleuterschooltje, dat zijn de kinderen van drie jaar en ouder. Dus 12 kinderen zijn onder de drie jaar.

Naar het kleuterschooltje komen ook 20 kinderen van buiten het centrum. De leerkracht is sr. Bertha, die het geweldig doet. Ik vind haar een van de liefste zusters en zij houdt echt van de kinderen.

Vorige week is Junior hier gebracht door de maatschappelijk werker van het district. Hij is achtergelaten in een kerk en gevonden door een zuster, die hem naar de politie heeft gebracht. Niemand schijnt iets van hem te weten. Hij heeft zelf vertelt dat hij Junior heet. Het is een bijzonder mannetje en hij lijkt goed opgevoed, praat veel en is zeer eigenzinnig. Prachtig mannetje om te zien en anders dan de anderen. Hij is ondernemend en zondag bleek dat hij niet gewend is aan een geregelde kerkgang. De zusters kijken met verbazing naar hem en weten ook eigenlijk niet wat ze met hem aan moeten. Hopelijk wordt er gauw iets meer over hem bekend.

Junior

Zacharia, Victor, de tweeling Benedicta en Bernadetta

De kindertjes groeien als kool en de kleine mensjes gaan bijna allemaal al vroeg lopen.

In december kwam Godfrey, hij is in een ziekenhuisje in Tarakea geboren en al na een paar uur was zijn moeder ineens verdwenen om niet meer terug te komen. Hij kwam na twee dagen in het centrum en zit hieronder op de schoot van Michael die zich verwonderde over zijn snelle groei.

De zusters zijn op dit moment elf in getal en zoals altijd zijn er leuke en minder leuke bij. Over het algemeen zijn de kinderen vrolijk en goed gevoed. De nieuwe hoofdzuster sr. Maria houdt zich veel bezig met de achtergronden van de kinderen en werkt goed samen met de maatschappelijk werker van het disitric. Het is nu absoluut de bedoeling dat alle kinderen voor hun 6^e jaar een plek hebben bij familieleden, hetzij alleen in vakanties , hetzij gedurende alle dagen.

De werkers in het CNCC zijn voor het grootste deel nog allemaal dezelfde als al jaren het geval is. Er werken nu 25 mensen in het centrum en vijf mensen in de ernaast gelegen Maktau Lodge.

Het management team bestaat uit vier mensen: de hoofdzuster, de CNCC coordinator, de accountant en de onderhoudsman. Er is besloten dat alle werkers een uniform krijgen, ze vinden dit geweldig.

Vanaf 1 maart is er een nieuwe manager benoemd voor de Maktau lodge, die tevens coordinator zal zijn van het CNCC. Zij volgt Janna Zeilstra op, die de laatste twee jaar voortreffelijk werk heeft gedaan voor de Maktau Lodge en de Lodge op de kaart heeft weten te zetten. Janna gaat terug naar Nederland en het is tijd nu voor een lokale manager, zij heet Jacqueline Mbagu, een 30 jarige, goed opgeleide jonge vrouw uit Arusha.

Het is Michael zijn plan om vooral , naast toeristen, ook mensen van bedrijven aan te trekken, die hun seminars hier gaan houden. De voormalige school op het terrein is verbouwd tot twee prachtige lokalen voor grote groepen. Ook in Tanzania is hier veel vraag naar en in april al komen de eerste twee groepen. Zij slapen en eten dan in de Lodge waarvan de winst ten goede komt aan het CNCC. De kok in de Lodge, Dixon is voortreffelijk, de verwachtingen zijn hoog.

Wij hebben genoten van het bezoek van onze jongste dochter Paulien met haar man Harmen en de drie kinderen. Ze waren 10 dagen uit en thuis , waarvan ze vijf dagen in het CNCC waren en drie dagen met ons op een kleine safari naar het Tarangire Park. Het was geweldig om met name Melle, Saar en Timo te zien communiceren met de kindertjes hier. Ook was het mooi om hen te laten zien dat er naast de grote armoede in een groot deel van het land ook een andere kant is, waarin je verwend wordt als toerist in een super-perfecte Simba lodge, waar echt alles voor elkaar is en men heel professioneel is.

Melle met Joanni en Victor

Saar met de kleine Godfrey

Timo deelt rozijntjes uit.

Ook het bezoek van onze vrienden Riet en Ane Zandee, die samen kwamen met “de Bakkertjes”, Mariska en Sjako Boer uit Kloetinge, was erg gezellig. De bakkers Boer hebben een sponsor- actie op touw gezet en hebben vele bolletjes brood gemaakt en verkocht met als doel een kleine bakkerij te bouwen naast de Maktau Lodge. Ane heeft , als nieuw bestuurslid, dit initiatief op zich genomen. Er is druk overleg geweest met Michael over een dergelijk project en we hopen dat er binnen een jaar of twee een echte bakkerij hier in Leto is. In het hele Rombo gebied is er geen bakkerij te vinden en brood wordt met de bus uit Moshi gebracht. De mensen beginnen steeds meer ook brood te eten naast de gebruikelijke ugali en uji, dus vraag is er zeker naar!

Sjako heeft de kok van de Maktau lodge geleerd om Zeeuwse bolussen te maken en dat was voor iedereen in het centrum enorm genieten van een heerlijk echte bolus. Alle ingredienten kunnen hier worden gekocht.

De kok Dixon en Sjako Boer maken samen de Zeeuwse bolussen

En dan natuurlijk onze schoolbezoeken, eerder genoemd als ons voornaamste doel van ons verblijf. Er zijn nu 19 kinderen op de lagere school en 13 kinderen op de middelbare scholen. Deze kinderen zitten op verschillende scholen, acht lagere scholen en zes middelbare scholen, allemaal kostscholen en in de vakanties gaan zij naar familie. Het was weer ongelooflijk leuk om al deze groter wordende kinderen te zien groeien en zich te zien ontwikkelen. De scholen liggen soms ver van Leto, dus dat betekende veel reizen.

Enkele foto's zie hieronder.

Karoli, Kasmiri, Peter van de Clementina Sec. School

sr. Maria, Ritha, John, Joseph, Regan, Kenedy, St.Ursula Sec.School

In en rond het centrum

Zo langzamerhand is het CNCC met alle buitenprojecten een heel bedrijf geworden. Het hoofddoel blijft de opvang van kleine kwetsbare kinderen tot zes jaar en de mogelijke winst van de projecten is voor de voortgang van het centrum.

- De maismolen en de oliepers

De oogst van mais en zonnebloempitten is in volle gang. Derhalve draaien de machines voor meel en olie op volle toeren. Het plan is om grote hoeveelheden zuivere zonnebloemolie te gaan persen en in vijf liter containers te doen met het logo van het CNCC. Deze gaan dan in de verkoop. De machine is er, de "machinist" Moody, is perfect, kortom het wachten is op verder actie. Hierover dus later meer !

- De Maktau Mountain Lodge (MML)

De MML is naast het centrum van de kinderen gebouwd, inclusief zwembad, en het zal in de nabije toekomst winst gaan opleveren voor de kinderen van het CNCC. Zeker nu het schoolgebouw van het CNCC is omgetoverd tot twee mooie vergaderzalen. Michael hoopt op groepen die in de weekends komen vergaderen, eten en slapen. De vooruitzichten voor dergelijke activiteiten zijn gunstig.

- Het winkeltje van de vrouwengroep

Dit levert vooralsnog weinig winst voor hen op en de vrouwen lopen ook achter met de betaling van de lening. Zij willen het graag nog een jaar proberen en we hebben hen het voordeel van de twijfel gegeven.

- De moestuin

Dankzij de goede zorgen van Stefano hebben de kinderen volop tomaten, Sukuma Wiki (spinazie), uien etc. Ook dankzij de lodge zijn er ook prei en volop kruiden te vinden. Naast de moestuin is er een kleine bananen- en mango- plantage te vinden en de zusters verbouwen op een eigen stuk grond veel aardnoten (pinda's).

- De dierenverblijven

Twee vrouwen, Beata en Rosina, verzorgen de vier koeien, de dertig varkens, de kippen, kalkoenen en eenden. De koeien leveren genoeg melk voor de kinderen, de kippen zijn voor de slacht en ook voor de eieren. De varkens voor de fok, de slacht en de verkoop.

Hopelijk slaat de African Swine Fever niet weer toe, net als een paar geleden hier en recent ook in Nederland.

- **Het onderhoud**

Dit lijkt altijd een vergeten onderwerp hier en iets waar men weinig geld voor over heeft.

Het hele CNCC heeft op diverse plaatsen onderhoud nodig, vooral aan ramen, hendels, verf, kozijnen, stoppers op kasten, keuken opknappen etc. We hebben met de manager Jacqueline en de onderhoudsman Fulgence alles bekeken en doorgesproken. We zijn benieuwd wat er is gebeurd als we weer komen.

De grote keuken van het CNCC heeft extra aandacht nodig, ook omdat er nog steeds op hout wordt gestookt in het fornuis. Alles is beroet en zwart, hoewel de twee cooks het wel zo schoon mogelijk proberen te houden. De broodoven is al bijna twee jaar stuk. De kapotte ijskast is door ons vervangen door een kleine nieuwe.

In de wasruimte hebben we een grote wasmachine aangeschaft voor de lakens, luiers en dekens. De drie kapotte wasmachines die al ettelijke keren waren gemaakt, zijn weg. De twee dames van de was zijn enorm blij met de nieuwe machine en wassen nu alleen de kleertjes nog op de hand. Ze glimmen van trots in hun nieuwe uniform.

Dit was het dan weer, wel weer lang, maar er gebeurt ook altijd veel.

Vanuit Leto wensen we jullie allemaal een mooi voorjaar toe.

Eind maart zijn we weer terug in Nederland. Heel veel dank voor jullie trouwe sponsoring en interesse in dit mooie Tanzaniaanse project.

Een warme groet van ons beiden,

Piet en Olga de Haas